

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **B. s. s. r. o., IČ X**
sídlem N. 1069/24, X P.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **I. J. K., IČ X**
sídlem V. 87, X Z.

II. R. e. s. r. o., IČ X
sídlem B. 51, X B.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2024, č. j. KUZL 29395/2024 ve věci
dodatečného povolení stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a shrnutí obsahu podání

1. Na základě žádosti stavebníka (osoba zúčastněná na řízení I) vydal Městský úřad Valašské Meziříčí rozhodnutí datované dnem 10. 7. 2023, č. j. MeUVM 108421/2023, jímž dle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební

zákon), ve znění pozdějších předpisů, dodatečně povolil stavbu nazvanou *Novostavba administrativní budovy, garáže a přípojek na inženýrské síti v Z. na pozemcích parc. č. X, XA a XB* (všechny pozemky, včetně dále uvedených, se nacházejí v k. ú. a obci Z.). Žalobkyně je vlastníkem sousedních pozemků zapsaných na LV č. XC a zejména pak pozemku parc. č. XD, jehož součástí je rodinný dům č. p. XE (dále jen „rodinný dům žalobkyně“), a z tohoto důvodu byla účastníkem správního řízení. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

2. **Žalobkyně** se v žalobě domáhá zrušení rozhodnutí obou správních orgánů. Uvedla, že záměr se nachází cca 35 m od jejího rodinného domu. Konkrétně pak namítala, že
 - dle rozhodnutí o povolení připojení na pozemní komunikaci ze dne 4. 5. 2009 má stavebník povolen sjezd pouze pro skladovou halu, nikoliv pro nyní řešený záměr. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2019, č. j. 1 As 397/2019-103 namítala, že účel připojení musí být brán v úvahu při rozhodování o povolení připojení, resp. při hodnocení jeho vlivu na bezpečnost a plynulost provozu. Nyní se jedná o celý výrobně skladovací areál se souborem staveb. Informace o přepokládané intenzitě dopravy v rozhodnutí absentuje. Dále odkázala na § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“). Od posledního rozhodnutí o povolení připojení na pozemní komunikaci z roku 2009 došlo k navýšení intenzity a změny skladby dopravy. V daném areálu sídlí další subjektu, a sice společnost E. s. r. o. Žalobce použil tzv. salámovou metodu, kdy má povolen pouze sjezd pro příjezdovou halu. Vozidla jedoucí z a do areálu stavebníka jezdí po příjezdové komunikaci velmi rychle, což vyústilo v požadavek občanů dané části obce na stanovení místní úpravy provozu. Dle sdělení Policie ČR ze dne 9. 2. 2024 má předmětná komunikace šířku 2,8 m, což je rozporné s normou ČSN 73 0802, dle níž má být šířka zpevněné části komunikace pro příjezd požárních vozidel alespoň 3 m.
 - správní orgány nezkoumaly narušení pohody bydlení, a to jednak jednotlivých činitelů, které ji tvoří, tak v jejich vzájemném souhrnu. Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 10. 2023, č. j. MZDR 25378/2023-5/OVZ je vadné. Ministerstvo v něm nezohlednilo požadavek vyplývající z Územního plánu obce Z. (dále jen „ÚP Z.“), který jako prioritu upravuje zlepšení ochrany obyvatel před hlukem a emisemi. Dále žalobkyně citovala jednu větu z předmětného stanoviska a poukázala na její nejasnost, což dle ní způsobuje zmatečnost celého závazného stanoviska. Stavebník pořádá ve svém areálu večírky s reprodukovanou hudbou, což ruší okolní obyvatele. Na to nemá povolení. Vozidla do areálu stavebníka přijíždí také v době nočního klidu. Ministerstvo se těmito námitkami řádně nezabývalo. Z dokumentace nevyplývá, že obytné místnosti rodinného domu žalobkyně vyhoví i po realizaci záměru předepsaným hodnotám.
3. **Žalovaný** navrhl žalobu zamítnout a jelikož se žalobní námitky shodují s těmi odvolacími, odkázal na napadené rozhodnutí. Argumentaci tam uvedenou soud pro přehlednost shrne v hodnotící části rozsudku. Nad rámec uvedl, že sdělení Policie ČR, na které se žalobkyně odkazuje, se nevztahuje k místní komunikaci na pozemku parc. č. XF vedoucí k záměru. Z projektové dokumentace (požární bezpečnostní řešení) vyplývá, že příjezd je zajištěn po stávající komunikaci o šířce 3,5 m.
4. **Žalobkyně** v dalších podáních odkázala na další vyjádření Policie ČR, ze kterého dle ní zřetelně vyplývá, že při místním šetření policie zjistila, že místní komunikace na pozemku

parc. č. XF mezi č. p. XG má šířkový profil v rozmezí 2,8 m až 3,2 m. Posléze uvedla, že má šířku 2,75 m a 2,85 m (v následném podání opět tvrdila 2,8 m). Není tedy dodržena norma pro příjezd vozidel požární techniky. Zásah do vlastnického práva žalobkyně spočívá ve zvýšení dopravní zátěže a hluku na místní komunikaci nacházející se na pozemku parc. č. XF, která slouží k přístupu k nemovitosti žalobkyně. Dále dojde k ohrožení bezpečnosti a omezení přístupu požární techniky k nemovitostem žalobkyně z důvodu nedostatečné šířky komunikace (místy 2,8 m), dojde ke zhoršení pohody bydlení v rozporu s ÚP Z. a dojde ke kumulaci negativních vlivů (doprava, hluk, noční provoz, technická zařízení). Kumulace těchto vlivů nebyla posouzena ve vzájemných souvislostech. Správní orgány neměly dostatečné podklady, zejména odborné vyjádření silničního správního úřadu ke kapacitě a bezpečnosti komunikace, komplexní hlukovou studii zahrnující dopravu, noční provoz a provoz zařízení a posouzení zajištění příjezdu požární techniky. Jejich rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 19. 10. 2023 bylo vydáno bez znalosti místních poměrů. Vedle požadavků ÚP Z. nezohlednilo ani hluk pozadí a posuzovalo izolovaně jen hluk čerpadla, aniž by zohlednilo existenci dalších zdrojů hluku a dopravy.

5. **Osoba zúčastněná na řízení II** se s podáními žalobkyně plně ztotožnila.

B. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Obecná východiska k přezkumu rozhodnutí vydaných dle stavebního zákona

7. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona platí, že *stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že:*

- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,*
- b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,*
- c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.*

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nabrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení. Bude-li předmětem dodatečného povolení dokončená stavba uvedená v § 119 odst. 1, může stavební úřad po ověření splnění podmínek podle § 122 odst. 3 na žádost stavebníka současně samostatným výrokem rozhodnout o povolení užívání stavby a případně stanovit podmínky pro její užívání.

8. Odst. 2 téhož ustanovení věty šestá až osmá stanoví, že *v řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené*

v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.

9. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je účastníkem územního řízení osoba, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Taková osoba pak dle § 89 odst. 4 stavebního zákona může *uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno.*
10. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že žalobce, který byl účastníkem územního (stavebního) řízení může v soudním řízení správním uplatňovat toliko ty námitky, které se týkají jeho subjektivních veřejných práv, resp. práv, které je oprávněn hájit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, odst. 18, ze dne 27. 2. 2015, č. j. 8 As 135/2014-42, odst. 18, a ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38, odst. 37, nebo nověji ze dne 25. 2. 2022, č. j. 5 As 234/2020-35, odst. 37). Pokud žalobní námitka tento rozsah přesáhne, musí být vyhodnocena jako nedůvodná, neboť k ní žalobce postrádá aktivní věcnou legitimaci.
11. Výstižně rozsah přípustných námitek popsal NSS v rozsudku ze dne 19. 7. 2024, č. j. 7 As 97/2023-100, odst. 11 a násl., kde uvedl, že v případě vlastníka nemovitosti sousedící s umístěným záměrem je předurčen rozsah přípustných námitek mírou dotčení právě a pouze jeho vlastnického, resp. jiného věcného práva k této sousední nemovitosti. Postavení účastníka v řízení podle stavebního zákona, tj. důvod jeho účastenství v konkrétním řízení, determinuje jednak rozsah jeho práv, která mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena, a následně i rozsah toho, co je oprávněn namítat v žalobě, a čím se mohl krajský soud zabývat. Účastník řízení se nemůže v soudním řízení dostat z pozice osoby namítající zkrácení svých veřejných subjektivních práv ve správním řízení do pozice dohlázele zákonnosti postupu a rozhodnutí správních orgánů. Takové postavení mu nepřísluší, neboť není garantem zákonnosti rozhodování správních orgánů a ani subjektem, který by byl oprávněn podat žalobu ve veřejném zájmu (viz § 66 s. ř. s.). V řízení dle § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze provádět všeobecnou kontrolu zákonnosti rozhodování správních orgánů.
12. Soudní řád správní je svou povahou normou obrannou, nikoliv kontrolní. Jeho smyslem je poskytnout ochranu osobám před takovým jednáním správních orgánů, které zasahují do jejich práv, nikoliv umožnit přezkum aktů správních orgánů bez vazby na zásah do práv žalobce (hájením veřejného zájmu nebo práv třetích osob).
13. Žalobkyně v řízení vystupovala jako vlastník sousedních pozemků, zejména pak rodinného domu. To má zásadní vliv na rozsah námitek, které může uplatnit. Tento bude soudem konkrétně zohledněn při hodnocení jednotlivých námitek (shodně srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2022, č. j. 43 A 90/2019-50).

K námitkám souvisejícím s místní komunikací vedoucí k záměru

14. K otázce sjezdu žalovaný v napadeném rozhodnutí s odkazem na projektovou dokumentaci uvedl, že stavební pozemek již je napojen stávajícím sjezdem na zpevněnou komunikaci na pozemku parc. č. XF, přičemž sjezd navazuje na stávající zpevněnou komunikaci na pozemku stavebníka. Ze souhrnné technické zprávy vyplývá, že nedojde ke zvýšení intenzity dopravy, neboť dochází pouze k přesunu stávajících pracovníků ze stávajících objektů do nově navržené administrativní budovy. Doprava v klidu je řešena stáním pro čtyři osobní automobily. Není tak nutné požadovat po stavebníkovi další povolení připojení

nemovitosti, bude-li řešit dopravu totožným způsobem jako dosud. Proto ani záměr není rozporný s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. (str. 8 napadeného rozhodnutí).

15. Podle § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. platí, že *stavby podle druhu a potřeby se umísťují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na síť technické infrastruktury a pozemní komunikace a aby jejich umístění na pozemku umožňovalo mimo ochranná pásma rozvodu energetických vedení přístup požární techniky a provedení jejího zásahu. Připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky.*
16. Povinností žalovaného bylo mj. zjistit, zda je záměr umísťován na pozemku, který je napojen na pozemní komunikaci a bude umožněno bezpečné užívání stavby, bezpečnost provozu a přístup požární techniky. Žalovaný tomuto požadavku zjevně dostál. Součástí spisu je žalobkyní odkazované rozhodnutí Obecního úřadu Z. ze dne 4. 5. 2009, č. j. 863/2009, jímž bylo povoleno připojení pozemku parc. č. XH (dle spisu se jedná o pozemek hraničící s místní komunikací) k místní komunikaci na pozemku parc. č. XF. V tomto rozhodnutí je sice uvedeno, že jde o příjezd ke skladové hale, to však neznamená, že by snad bylo povinností stavebníka vyžádat si další povolení pro jiný záměr nacházející se na již připojeném pozemku, který navíc ani nezpůsobí navýšení intenzity dopravy. Taková povinnost z § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) nevyplývá.
17. Případné navýšení provozu, které by bylo natolik razantní, že by ohrozilo bezpečnost provozu na přilehlých pozemních komunikacích, by bylo nutné řešit skrze citovaný § 23 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žalovaný nicméně dospěl na podkladě projektové dokumentace k závěru, že nyní řešený záměr nezpůsobí navýšení intenzity dopravy. To je pochopitelné, protože administrativní budova má dle projektové dokumentace sloužit zaměstnancům, kteří dosud pracovali v jiné budově v témže areálu stavebníka. Žalobkyně sice poukazuje na navýšení dopravy, avšak pro své tvrzení nenavrhl žádný důkaz. Žalovaný přitom vycházel z přesvědčivého podkladu. Pokud záměr zjevně nemá vliv na intenzitu provozu na pozemní komunikaci, nebylo nutné, aby se správní orgány zabývaly kapacitou komunikace.
18. V tomto směru je nutné také dodat, že v řízení dle stavebního zákona se hodnotí účinky konkrétního záměru na okolí (srov. shora uvedená ustanovení stavebního zákona týkající se účastenství a regulující rozsah námitek účastníků). Tímto záměrem je administrativní budova, garáž a související infrastruktura. Pokud zapříčinily navýšení dopravy jiné záměry v lokalitě či areálu stavebníka, pak měla své námitky žalobkyně směřovat do řízení, kde se takové záměry řešily. Proto je irelevantní také tvrzení žalobkyně, že v areálu stavebníka sídlí také jiná společnost. Soud proto neprovedl k důkazu listinu, kterou mělo být sídlo této společnosti v areálu stavebníka prokázáno (příloha 51).
19. K rychlosti vozidel projíždějících po pozemní komunikaci na pozemku parc. č. XF stavební úřad uvedl, že k úpravě rychlosti vozidel není věcně příslušný (str. 9 rozhodnutí stavebního úřadu). Žalovaný dodal, že záměrem nedojde k navýšení intenzity dopravy, proto nemůže mít vliv na bezpečnost chodců, cyklistů ani dětí (str. 8 napadeného rozhodnutí).
20. Krajský soud s tímto hodnocením plně souhlasí a z důvodu absence jakékoliv argumentace ze strany žalobkyně na tyto závěry odkazuje. Jelikož se úprava rychlosti neřeší v rámci

stavebního řízení, nejsou relevantní ani žalobkyní navržené důkazy, které se úpravy rychlosti týkají (přílohy č. 61 a 62).

21. Krajský soud nerozumí ani stručné zmínce o tzv. salámové metodě. Její podstatou je, že stavebník účelově rozdělí svůj záměr na části z důvodu, aby se vyhnul komplexnímu posouzení záměru a jeho vlivů na okolí. Žalobkyně ale svou námitku nerozvedla a soudu není zřejmé, jaké konkrétní záměry byly stavebníkem účelově rozděleny a z čeho případnou účelovost dovozuje. Soud za žalobkyni její argumentaci domýšlet nebude a ani nemůže, protože by přestal být nestranným rozhodcem sporu a suploval by roli advokáta žalobkyně.
22. Odkaz na rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2019, č. j. 1 As 397/2019-103 je naprosto nepřipadný. Žalobkyně účelově vytrhuje z kontextu jeden odstavec a odhlíží od toho, co bylo předmětem hodnocení ze strany NSS. Ten totiž řešil otázku účastenství v řízení o vydání povolení připojení k pozemní komunikaci ve smyslu § 10 zákona o pozemních komunikacích. NSS uvedl, že připojení je vždy povolováno za určitým účelem a je dopředu počítáno s určitou předpokládanou intenzitou provozu. Tyto podmínky povolení připojení je pak nutno vzít v úvahu při posuzování možného dotčení práv vlastníků sousedních pozemků a rozhodování o jejich účastenství ve smyslu dle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Rozsudek tedy řešil zcela jinou situaci.
23. K námitkám ohledně příjezdu pro požární techniku krajský soud uvádí, že dle žalobkyně dojde k přímému zásahu do jejích práv ohrožením bezpečnosti a omezením přístupu požární techniky k jejím nemovitostem z důvodu nedostatečné šířky komunikace. Žalobkyně tvrdí, že pozemní komunikace na pozemku parc. č. XF mezi domy č. p. XI má šířkový profil v rozmezí 2,8 m až 3,2 m (*pozn soudu: posléze poněkud zmateně tvrdila jiné hodnoty, nicméně pro posouzení soudu to není důležité*). Není tedy po celém úseku zajištěna potřebná šířka 3 m dle technické normy.
24. Tvrzený zásah do práv žalobkyně však postrádá jakoukoliv souvislost s nyní řešeným záměrem. Situace v lokalitě vypadá následovně:

Číslem 1 je označen sporný úsek pozemní komunikace. Číslem 2 rodinný dům žalobkyně. Číslem 3 posuzovaný záměr.

25. Již jen z polohy záměru, rodinného domu žalobkyně a sporného úseku komunikace je zjevné, že nyní řešený záměr, nemá sebemenší vliv na to, zda se k domu žalobkyně dostane požární technika. Pokud by skutečně měla požární technika problém s průjezdem přes sporný úsek komunikace (což se jeví jako absurdní s ohledem na to, že dle tvrzení žalobkyně ve sporném úseku může být vozovka užší až o 20 cm), pak nyní řešený záměr na to nebude mít žádný vliv, neboť se nachází až za domem žalobkyně a nemá vliv na šíři pozemní komunikace. Jelikož se námitky týkající se příjezdu požární techniky zjevně nedotýkají práv žalobkyně, soud se jimi nebude věcně zabývat ani provádět důkazy, které se této námitky týkaly (přílohy 63, 21, 31, všechny důkazy navržené v podání ze dne 6. 10. 2025).

K hygienickým limitům hluku

26. Žalobkyně v rámci další části žaloby směřuje několik různých hledisek, ze kterých se posuzuje přípustnost záměru. Předně stavební úřad dle § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona posuzuje, zda je záměr souladný s požadavky vyplývajícími ze stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů. Mezi tyto požadavky patří také žalobkyní zmíněná pohoda bydlení upravená v § 20 odst. 1 vyhlášky 501/2006 Sb.
27. Mezi další hodnocená kritéria se dle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona řadí soulad záměru s požadavky zvláštních právních předpisů. Mezi ně spadá také dodržení hygienických hlukových limitů v chráněných prostorách dle § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“). V rámci tohoto požadavku se hodnotí pouze to, zda hluk nepřekročí předepsané hodnoty. Hluk se sice hodnotí také v rámci pohody bydlení, ale z jiných hledisek. V rámci pohody bydlení se zkoumá, zda hluk, který splňuje normové hodnoty stanovené na základě zákona o ochraně veřejného zdraví (nebo z nějakého důvodu tyto limity nejsou vůbec relevantní), je rovněž přiměřený místním poměrům v lokalitě, ve které se záměr nachází.
28. Soud se proto bude předně zabývat dodržením hygienických limitů dle zákona o ochraně veřejného zdraví, protože by postrádalo smysl hodnotit pohodu bydlení, když by záměr nevyhovoval hygienickým limitům hluku. Poté se bude zabývat námitkami, které by spadaly do kategorie pohody bydlení (včetně hluku).
29. Správní orgány vycházely při hodnocení hygienických limitů hluku ze závazných stanovisek dotčených orgánů. Předně se k věci vyjádřila Krajská hygienická stanice Zlínského kraje, která vydala souhlasné závazné stanovisko datované dnem 14. 4. 2023. Hlukem, který bude produkovat tepelné čerpadlo se zabývala na str. 3, kdy na základě výpočtu obsaženého v projektové dokumentaci (str. 23 až 25 souhrnné technické zprávy) konstatovala, že hygienické limity hluku budou splněny (shodně str. 8 rozhodnutí stavebního úřadu) u rodinného domu č. p. XJ, který je nejbližší budově, u níž bude instalované tepelné čerpadlo. Na základě odvolání žalobkyně přezkoumalo závazné stanovisko Ministerstvo zdravotnictví, které jej závazným stanoviskem ze dne 19. 10. 2023, č. j. MZDR 25378/2023-5/OVZ potvrdilo. Ministerstvo se následně vyjádřilo také k námitkám žalobkyně ve sdělení ze dne 9. 1. 2024, č. j. MZDR 33295/2023-OVZ. Žalovaný jeho závěry převzal do napadeného rozhodnutí (str. 6 až 9 napadeného rozhodnutí).

30. K jednotlivým námitkám soud uvádí, že ministerstvo skutečně nezohlednilo požadavky vyplývající z ÚP Z. To ostatně žalobkyni sdělilo na str. 2 svého sdělení. Ministerstvo tak ale učinilo zcela správně, protože ministerstvo, resp. krajská hygienická stanice řešily soulad záměru s požadavky zákona o ochraně veřejného zdraví a jeho prováděcích předpisů, nikoliv soulad záměru s ÚP Z. Ten posuzoval jako dotčený orgán na úseku územního plánování dle § 96b stavebního zákona Městský úřad Valašské Meziříčí v rámci koordinovaného závazného stanoviska ze dne 6. 4. 2023, č. j. MěÚVM 043690/2023 a shledal jej souladným. Vůči němu žalobkyně žádné námitky nevzniesla. Dokonce proti němu nebrojila ani v rámci odvolání. S ohledem na to soud neprovedl k důkazu ÚP Z. (příloha 73, resp. příloha C v podání ze dne 8. 2. 2026).
31. Krajský soud nerozumí odkazu žalobkyně na rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2021, č. j. 7 As 222/2019-45. K žádné změně závazného stanoviska ve věci nedošlo. Judikát se týká mj. vázanosti dotčeného orgánu dřívějším stanoviskem dle § 4 odst. 4 stavebního zákona, tj. zcela jiné otázky.
32. Dále žalobkyně citovala jednu větu ze závazného stanoviska ministerstva ze dne 19. 10. 2023 a poukázala na to, že není zřejmé, zda hodnota 30,9 dB je korigována váhovým filtrem A tak, jak je uvedeno v textu odůvodnění stanoviska. Tento údaj též nesprávně prezentuje jako hladinu akustického výkonu. Proto je dle žalobkyně celé závazné stanovisko zmatečné.
33. Dle soudu je námitka žalobkyně zcela absurdní. Závazné stanovisko je naprosto srozumitelné a řádné odůvodněné. Již žalovaný k totožným námitkám žalobkyni sdělil, že se jedná o slovíčkaření a že je jednoznačně zřejmé, že maximální hodnota hluku byla stanovena po korekci (str. 8 napadeného rozhodnutí). S tím soud souhlasí. Proti tomu žalobkyně žádnou konkrétní argumentaci nepřinesla.
34. Krajský soud považuje za přezkoumatelné i sdělení ministerstva ze dne 9. 1. 2024, resp. způsob jakým ministerstvo vypořádalo námitky žalobkyně. Žalobkyně poukazuje na to, že dle ministerstva nebylo zřejmé, zda se hudební produkce odehrává venku či uvnitř, což svědčí o tom, že se ministerstvo řádně nezabývalo námitkami žalobkyně. Žalobkyně nicméně zcela opomíjí, že podstatou vypořádání námitky bylo, že se nejedná o stavbu k provozování veřejných hudebních produkcí a že případné porušování nočního klidu se má řešit s místně příslušnými správními orgány. Žalobkyně vytrhává z kontextu části sdělení ministerstva a využívá to ke zcela absurdním námitkám. Navíc jak vyplývá z dalšího textu, námitka týkající se hudební produkce nemá souvislost s předmětem řízení.
35. Krajský soud nesouhlasí s tím, že by nebylo prokázáno, že v chráněných prostorách souvisejících s rodinným domem žalobkyně bude po realizaci záměru dodržena hladina hluku stanovená hygienickými předpisy jak pro denní, tak pro noční dobu. Z projektové dokumentace (str. 23 až 25 souhrnné technické zprávy) vyplývá, že hygienické limity hluku budou splněny u rodinného domu č. p. XJ, který je nejbližší budově, u níž bude instalované tepelné čerpadlo. Tento závěr byl učiněn na základě podrobného výpočtu a ztotožnily se s ním oba dotčené orgány ochrany veřejného zdraví. Na základě toho ministerstvo ve svém sdělení ze dne 9. 1. 2024 (str. 3) zcela logicky uvedlo, že lze proto reálně očekávat dodržení hygienických limitů i u rodinného domu žalobkyně (shodně žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí). Projektová dokumentace ve spojení se závaznými stanovisky dotčených orgánů a sdělením ministerstva představují dostatečný podklad pro závěr, že hygienické limity budou u rodinného domu žalobkyně splněny. Žalobkyně vůči tomu nebrojí ani žádnou

konkrétní námitkou, kterou by výpočet z projektové dokumentace či úvahy dotčených orgánů zpochybnila.

36. Dotčené orgány neposuzovaly hluk z tepelného čerpadla izolovaně. Ministerstvo žalobkyni v závazném stanovisku ze dne 19. 10. 2023 sdělilo, že vzalo v úvahu další případné zdroje hluku, ale žádné takové nebyly nalezeny. Ohledně parkování uvedlo, že se jedná o zanedbatelný zdroj hluku a vysvětlilo, kdy se hluk u parkovišť zkoumá (str. 4 závazného stanoviska ministerstva).
37. Žalobkyně dále obecně poukazuje na to, že žádný ze zaměstnanců ministerstva nebyl na místě samém. To je zřejmě pravda, ale soudu uniká, jaký vliv to má na zákonnost závazného stanoviska. Dále žalobkyně poukazuje (opět bez jakékoliv bližší argumentace), že ministerstvo nezohlednilo hluk pozadí. Žalobkyně však soudu zatajila, jaký hluk pozadí, který by snad měl ovlivnit závěr ministerstva, má žalobkyně na mysli. Soud za ni její argumentaci domýšlet nebude. Soudu není rovněž zřejmé, na jaký noční provoz žalobkyně poukazuje. Soud musí opět připomenout, že v řízení se řešily účinky posuzovaného záměru, kterým je zejména administrativní budova a garáž pro vozidlo stavebníka. Zjevně se nejedná o záměr, u něhož by byla běžná nadměrná hluková zátěž. S ohledem na uvedené soud neprovedl důkazy navržené žalobkyní, které měly prokázat, že ministerstvo nemělo na místě samém svého zaměstnance a že nezohlednilo hluk pozadí a ÚP Z. (přílohy B v podání ze dne 8. 2. 2026).
38. Soud si je vědom, že v důsledku novely s. ř. s. provedené zákonem č. 315/2025 Sb. by měl soud dle § 75 odst. 2 s. ř. s. umožnit dotčenému orgánu, jehož závazné stanovisko přezkoumává, aby se vyjádřil ke vzneseným námitkám. Soud nicméně dospěl k závěru, že k veškerým námitkám obsaženým v žalobě se již ministerstvo vyjádřilo v průběhu správního řízení a žalobkyně vůči závěrům ministerstva nepostavila žádnou konkrétní argumentaci. Proto by bylo nadbytečné, aby se k totožným námitkám vyjadřovalo znovu.

K pohodě bydlení

39. Podle § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. platí, že *v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území je obecným požadavkem takové vymezování pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a umísťování staveb na nich, které nezhoršuje kvalitu prostředí a hodnotu území.*
40. Pojem *kvalita prostředí* obsažený v citovaném ustanovení je synonymem k pojmu *pohoda bydlení* obsaženému v dřívější právní úpravě (dnes již zrušené vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu). Kvalita prostředí je souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. Správní orgán při tom musí zohlednit také subjektivní hlediska daná způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat, pokud z toho plynoucí nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2006, č.

j. 2 As 44/2005-116, č. 850/2006 Sb. NSS). Zásah do kvality prostředí nesmí překročit tzv. přípustnou míru, což je nutné zkoumat vždy ve vztahu ke konkrétnímu případu (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2008, č. j. 9 As 61/2007-52).

41. Krajský soud nesouhlasí, že by se popsánymi hledisky správní orgány nezabývaly. Stavební úřad k tomu uvedl, že žádný zdroj imisí neshledal. Z projektové dokumentace nevyplývá žádný negativní vliv na okolní plochy bydlení, resp. okolí vůbec. Dopravní zátěž zůstává stejná, hluková zátěž splňuje normové hodnoty. Nedojde k nárustu počtu zaměstnanců, jen k jejich přechodu do nově vytvořené budovy. To zjevně není žádný potenciální zdroj negativního vlivu na okolí. Garáž je určena pro osobní automobil stavebníka. Skutečnost, že tam bude, nepředstavuje negativní vliv na okolní pozemky se zástavbou rodinných domů a nevynutí si ani omezení větrání těchto domů (str. 8 rozhodnutí stavebního úřadu).
42. Žalovaný uvedl, že nedojde k překročení hygienických limitů hluku a že se v okolí nenachází žádný další významný zdroj hluku, který nelze předpokládat ani v souvislosti s užíváním parkovacích ploch pro potřeby zaměstnanců. Záměr tak nebude mít vliv na okolní stavby pro bydlení, když nezpůsobí nárůst hluku. Dále poukázal na to, že se jedná o administrativní budovu, u níž se zvýšený hluk nepředpokládá. Noční oslavy ani příjezd vozidel v noci nemusí souviset s řešeným záměrem, který nebyl v době rozhodování žalovaného dostavěn. Nedojde ani k nárustu dopravy. Nemůže dojít ani k obtěžování pohledem kvůli vzrostlým tujám (str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí).
43. Správní orgány se zjevně zabývaly složkami tvořícími ve svém souhrnu pohodu bydlení. Učinily tak sice stručně, ale přiměřeně obecnosti vznesených námitek. Žalobkyně v podání ze dne 4. 6. 2023 totiž jen velmi obecně zmínila imise hlukem, který měl být způsoben provozem vozidel a jejich ranním a večerním startováním. V odvolání ze dne 7. 8. 2023 se zabývala jen hygienickými limity hluku jako v předchozím podání a také s ohledem na provoz tepelného čerpadla. V podání ze dne 13. 10. 2023 se k pohodě bydlení nevyjádřila. V podání ze dne 10. 11. 2023 brojila vůči závěru Ministerstva zdravotnictví o dodržení hlukových limitů. Zopakovala své tvrzení o jízdě vozidel během nočního klidu a zmínila večírky pořádané v areálu stavebníka. V podání ze dne 22. 11. 2023 se k pohodě bydlení nevyjádřila. V podání ze dne 26. 2. 2024 žalobkyně své obecné námitky jen zopakovala. Nic konkrétního již nedoplnila. V podáních ze dne 28. 2. 2024 a 1. 3. 2024 se k pohodě bydlení nevyjádřila.
44. Všemi (dle námitek) dotčenými složkami tvořícími pohodu bydlení se správní orgány řádně zabývaly. Nutno dodat, že námitky týkající se narušení pohody bydlení byly ze strany žalobkyně nanejvýš obecné. Chtěla-li žalobkyně, aby se konkrétní složkou tvořící pohodu bydlení zabývaly správní orgány důkladněji, měla být ve svých námitkách konkrétnější a zejména je podpořit důkazními návrhy.
45. Z předchozí části rozsudku vyplývá, že hygienické limity hluku budou dodrženy. Správní orgány zcela správně poukázaly na to, že se záměr nachází v lokalitě rodinných domů. Provoz tepelného čerpadla se ani soudu z pohledu okolní zástavby nejeví jako nepřiměřený, protože tepelné čerpadlo není v zástavbě rodinných domů výjimečným. Navíc žalobkyně nepřenesla žádné argumenty, které by měly svědčit o opaku, resp. nevznesla žádnou argumentaci, která by o nepřiměřenosti hluku vydávaného tepelným čerpadlem v lokalitě svědčila.
46. Soud souhlasí s tím, že pořádané noční večírky spojené s hudební produkcí nemusí mít souvislost s nyní řešeným záměrem. Sama žalobkyně poukazuje na jejich pořádání v době,

kdy nyní řešený záměr nebyl dostavěn. Zjevně mezi nimi není příčinná souvislost. Soud souhlasí s tím, že pokud bude docházet k porušování nočního klidu, je nutné to řešit prostřednictvím Policie ČR a dále v případném přestupkovém řízení. Námitka je mimoběžná a soud proto neprovedl žalobkyní k ní navržené důkazy.

47. Žalobkyně dále bez jakékoliv bližší argumentace poukázala na to, že vozidla najíždí do areálu stavebníka v době nočního klidu. Námitka je jednak nanejvýš obecná a není podepřena žádným důkazem. Žalobkyně ani neuvedla, co konkrétně by se mělo z této skutečnosti vyvodit za následek, o jaký počet vozidel se jedná, zda se jedná o vozidla osobní či nákladní apod. Žalobkyně ani nenamítá, že by se tak dělo v důsledku posuzovaného záměru. Z tohoto pohledu je podstatné, že záměr nepřináší navýšení intenzity provozu a zjevně nemůže přispět ke zhoršení hlukové zátěže z dopravy. Jinak řečeno vozidla budou do areálu stavebníka jezdit stejně bez ohledu na nyní řešený záměr.
48. Závěrem krajský soud uvádí, že v soudním řízení správním platí zásada, že soud přezkoumává napadené rozhodnutí zásadně v rozsahu žalobních bodů, kterými se podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. rozumí konkrétní (tj. ve vztahu k žalobkyni a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobkyně napadené výroky napadeného rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Za řádný žalobní bod krajský soud nepovažuje citaci závěrů z nejrůznějších rozsudků NSS, pokud k nim žalobkyně nepřipojila žádnou argumentaci propojující tyto závěry s nyní řešenou věcí. Proto se soud vyjádřil jen k těm rozsudkům, k nimž žalobkyně připojila bližší argumentaci.

C. Závěr a náklady řízení

49. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
51. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jim neuložil žádnou povinnost, při jejímž plnění by jim náklady vznikly. V tomto ohledu jen krajský soud doplňuje, že s ohledem na čl. XI bod 2 přechodných ustanovení zákona č. 315/2025 Sb. rozhodoval dle znění předmětného ustanovení do 31. 12. 2025.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 13. května 2026

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu